

tramp

- Tak sem nemoh včera v tý horský boudě hlady usnout.
- To si měl takovej hlad?
- Já ne, ale ty štěnice.

trampa

jednou,

trampa

vždycky.

*(jan amos
vrchlický.)*

43

kč 1

O trampech,
boxu, filmu,
sportu,
humoru,
demokracii i dikta-
tuře, mimo různých
psin a vtipů,

jedině

v trampu!

k volbám v polsku

zákonem
chráněno!

Melíšek 30

Před olejomalbou, portretem Dr. Preise:

— A je si doopravdy podobnej?

— Ne, tady má ruce ve svém kabátě a doopravdy je má v cizích kapsách. co.

beneda:

šicí stroj

Po kole s žlábkem běží černé hádě,

chodidla nohou šlapadlem se svítí.

Jehla sešívá látku a sešívá ještě:

myšlenky o krásách, které odkvétají pod stromy
na zahradě,

kde oblačné nebe opřelo se o stromy přehráší
kvítí

a prší voňavé deště.

Garderoba miluje šílené dekolté a slibné krajkoví,
Marie, Anno, Lojzko, Růženo, šičky z podkroví,
jakým to ženám robíte na zlato pastičky?

Vaši Jardové, Frantíci, Jani a Tondové
mají na těle boule svalů z dřiny a dlaneť tvrdé
a kovové

a staví z touhy rukama podivné hračičky,
které náhle a nenadále
se rozsypou do hlučné hubičky,
neboť každý vzpomínal na vás přes den neustále,
holčičky!

Ulice, objaté nitěmi vaší lopoty budoují pavuči,
které srdce zajme a přece netíží ani nemučí.

Krásné látky vlají z oken a fačady promění
na hradní průčelí z drahého kamení
a schody vrzavé z dříví a zábradlí
nepáchnou vlhkem a myšinou — růžemi zapadly.

Neboť do nejtěžší bídy lidské srdce nachází
písničku úsměvu,
poskok křiku a hlasy divoké nálady.
Černí nosiči po můstcích nad mořem bez hněvu
od rána do noci putují zpívající s těžkými náklady.

Vždycky zbude ještě okénko do snů a pohádek —
maminka při obědě přibíla na zeď kalendář
s komínky:
tři roky smůly, co nepřines mouřenín s přáními
obrázek
a napřesrok prostou věcí má bohat být na štěstí
a na zlatníky.

Tisíce strojů na místě utíká do vyhlídek budouc-
nosti.

Snad se zatočí jednou naposledy.
Po zabodnutých v zemi nůžkách přicházíávají prý
hosti.

Projevy štěstí se nepíší jenom na pohledy.

Šedé a jednotvárné dny nutno jednou překlenout
barevnou duhou.

V komůrce studené vyhrát kamínka do červena.
Už nebudeš šičkou, strojníkem, prodavačkou a
sluhou,

budete mu ž a ž e n a !

Samotnému srdci je ve smutku dvojnásob bídně.
Přátelské ruce dovedou zastavit slzy a pláč.
Ve dvou starosti snáší se lépe a klidně.

Promluví písnička, zazpívá brač.

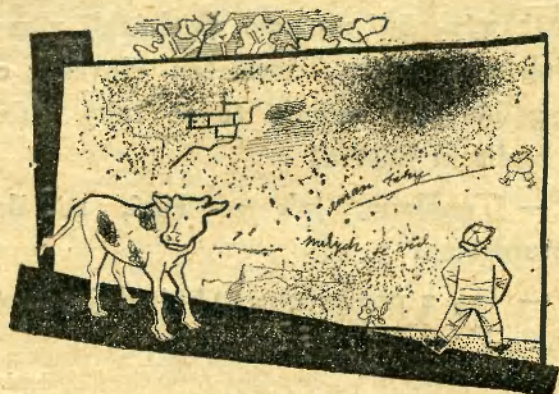
Šicí stroje hlučí a bijí
podivuhodnou symfonií:

šijí v bídě myšlenky na látky přepestré,
ukolébají do snů o ženichu a nevěstě,
slijí se se zvuky jiných v souvislý proud
a nechají zapomenout —

Kamarádi, kupujte pouze u firem inzerujících ve vašem časopisu

„Trampa“ vychází týdně. — Jednotlivé číslo 1 Kč. — Předplatné ročně 42 Kč, půletně 24 Kč, čtvrtletně 12 Kč. — Majitel a vydavatel Trampské vydavatelské družstvo v Praze, zaps. spol. s r. o. — Redakce a administrace Praha I., Karlova 14. — Telefon 24665. — Tiskne a expeduje „Rota“, akc. spol., Praha I., Lillová ul. 13. — Filiální administrace pro Velké Brno: Brno, Nádražní 2a. — Filiální administrace pro Píerov: Píerov, Škodova ul. 13. — Filiální administrace pro Bratislavu: Bratislava, Štúrova ulice č. 6. — Za redakci odpovídá Karel Melíšek. — Novinová sazba povolena č. 290.458/VII—1930.

Už jsi splnil svoji povinnost vůči Trampu a získal aspoň jednoho nového předplatitele?

H á d a n k a:

— Jak se dostane tohle telátko přes tu vysokou zed'?

— Nevíte?

— Jak to může vědět to malé telátko, když vy, takoví staří volové to nevíte?

Hostinský: „Přijdete do místnosti, poručíte si sklenici vody, vypijete ji a klidně si odejdete. Jak si to vlastně představujete?“

Tom: „A co mám dělat? Mám snad po té sklenici vrávorat?“
Bil Joe.

— Trampové, žádáme vás, abyste nebyli sprostí a neříkali místo švanda „sranda“. Poněvadž by se taky podle toho mohlo říkat „Sranda dudák“.

Vypravovali si dva studenti:

— Víš, že náš prófa na děják dostal strašně vod řidi vynadáno?

— A proč?

— Představ si, von se při inspekci zeptal jedný sextánky, co by význačného ukázala cizinci, kdyby s ním šla na Malou stranu.

molly:

touhy

Negr, koupající se v oceáně,
hra slunce na rozpadlých zdech,
opice, visící za chlupaté nohy na lianě,
barevní motýli na květech,
plachty přibité na stožárech,
kronika dálek psaná na plátně.
štíhlá gazela ve lvích spárech,
černošek prsy brunátné:

to je veliká
krásná Afrika —

Boty, které jsme okovali
a hole s bodáky —

Proč jsme si dálku zamilovali
a hrajem si na ptáky.

Na psací stoly pokládáme dlaně:
z atlasu vystřiženou zem
s válečným rykem odhodlaně
mřížovím prstů dobudem.

A romantiku cestování
v kapse vynesem do ulic —

V sobotu do zhnědlých už strání
vykřiknem z plných plic.

— Ty, jak se říká lidskýmu tuku, sádlo nebo
!?!?

— To přijde na to, jak se to veme. — Když jsi
prase, tak máš sádlo, když jsi vůl, tak máš lůj.

CO.

Něžnej milenec:

— Miloušku, mám ti podat tu p a s -
tičkku na zuby?

Teddy.

Halo!

Kanada la dulbox masivní již jsou
zde za 150 Kč, přesvědčte se

Kde?

u **Hornofa**, Praha VII.,
Bubenska 6 n. u Hlávkova mostu;
Stanice elektr. 6, 8, 12, 18.

Všechny vánoční nákupy jen u obchodníků inserujících v Trampu!

franta šerit:

tramp a milovníci přírody

Krásná je příroda tam u Mariánských Lázní. Prales, jenž dá mnoho práce a stojí ještě více peněz, aby byl pralesem, se chvěje na podzim řevem čtyř set jelenů a milovníci přírody naslouchají se zatajeným dechem.

Co peněz stojí títo jeleni dobrého knižete, jenž svoji lásku dělí mezi ně, dřevo lesa a hudbu. Jediný kov, jež nosí, je ocel tesáku a krásné ručnice klavěň.

Dobry knize pan a hodna dama, jez ma jemne a citlivé srdce, ze musela o té kráse a dobrotě napsati fejton do „Národních Listů“. Milovníci přírody naslouchají té písni jelenů v restauraci, jez nemá žádných elektrických drátů a je celá ze dřeva, jemuž stáři dalo patinu a kde jediným kovem je stříbro přiborů a kámen zastupuje brilant. Zatím jeleni řvou a bojují o samici, dámam je příjemný mráz po zddech a tu se neubrání srdce spisovatelky a rozezpívá se o přírodě. — Já ale vzpomínám na vás, vy všichni kamarádi, kteří ji také milujete a máte i natolik citlivé srdce, že máte rádi hudbu. Vidím tebe, ty neznámý hubený trampe, který jsi mne doprovázel jarními vodami rozmochenými lesy tam na Brdech, kterys mluvil o jelenech slovy krásnějšími

Byl to hlas poctivého srdce, když jsi mně vysvětloval stopy a vedl mne k jezírku. Ale tys mluvil také o jiných věcech a v tom je ten rozdíl mezi tebou a knížetem páнем tam u Mariánských Lázní a stejně veliký je rozdíl mezi námi a onou paní spisovatelkou.

I já někdy sním, kamaráde, jehož jméno jsem zapomněl, a tak si představuji, že by umřel ten dobrý knize a odkázal nám dvěma tu pohádku pralesa, stádo čtyř set jelenů i se svoji krásnou puškou a tesákem. Postavili bychom si tam chatu, ale hodně daleko od té restaurace. Divali bychom se na ten boj jelenů, a srdce by nám dívoce bušila. Tu bys mne vzal za rameno a řekl bys: „Kamaráde, mně říkal hajný, že to udržování a živení stáda zvíře stojí tisíce a tisíce a zatím tam v Praze hladovi nezaměstnání, naši bratři, a na ulicích se ozývají tvrdé policejní povely.“

Divali bychom se sobě do očí a já bych porozuměl tobě a ty mně. Pak bych se chopil té pušky a mířil bych dobře, nežli bych z ní pustil blesk, jenž by ukončil hromovým akordem tu krásnou divokou píseň. Čtyři rány denně značí čtyři mrtvé jeleny, krásné a bojovné, ale my bychom neměli hrdlo stažené lítostí, protože by se těm nejhudším a hladovým dostalo celých čtyřicet dní po kuse masa.

V Praze by plakala jedna citlivá dáma, ale ta by nám ani nesdala za to vysvětlování, že jeleni se narodí noví a že to bude zase jenom maso, ale ti, kdož si zoufají z hladu, mizí nenávratně a vidět člověka hladovického že musí být tisíckrát větším utrpením, nežli vidět umírat kuli všechny jeleny světa.

Ano, i já někdy sním, ale tohle nemusí zůstat snem. Jsou přece na světě dobří lidé, kteří činí odkazy těm, co nimž nebyli. A jsou přece, doufám, ještě šlechetnější, kteří mají stáda jelenů a od nichž je můžeme dostat ještě za jejich života, kdyby ku příkladu chtěli vstoupit do kláštera. Ale konečně, to je nám jedno, po kom budeme mít krásnou pušku s tesákem.

Tenhle článek věnuji vám, kamarádi z Brd, kteří jste si živili jezka s užovkou, kteří jste měli v boudách ochocené myši a ztrávili bezpočet nocí pozorováním srnců na pastvě. Vám, děvčata, jez byste snad měla v očích slzy, ale podala byste mně patrony a řekla:

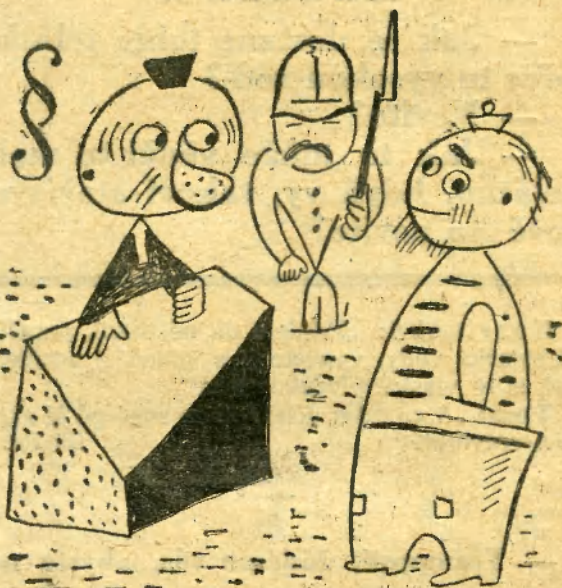
„Kamaráde, prosím tě, ještě jednoho.“

— Hele, Tlasko, je pravda, že všichni naši význační mužové pocházeli z malých vesniček! Támhleten člověk, co vypadá jako sedlák, to je taky jeden z buditelů lidstva!

— Tenhlenc, jak se říká, sociální reformátor?

— Né, z naší vesnice, bejvalej ponocnej.

lord.

— Človče, co se u soudu tak blbě smějete?

— 'sím, já mám radost, že se nemusím starat o vánoční dárky!

R a d a.

Až tě svět vomrzí a bude ti peklem, vrhni se do díry a přikrej se dekleм.

Ořík.

Vedlejší příjem

pro každého bez zvl. znalostí po svém zaměstnání. Pišete ještě dne listek. Brož, Kardaš. Řečice, Čechy.

POZOR!

Všechny peněžní poukázky a rekomandované dopisy určené pro Trampské vydavatelské družstvo posílejte výhradně na adresu: Karel Melíšek v redakci Trampa, Praha I., Karlova ul. 14. Při obyčejných dopisech stačí adresa družstva.

m. plachý:

den na severu

tisíc se kolejí rozlétlo po nebi
a na těch kolejích rozjel se den
probudil zem
v ulicích, továrnách, školách a v kostelích
minul jen nemocné v postelích
a pak všem
do rukou položil kladivo,
aby šli pracovat,
aby se bit šli s životem
tisíce kolejí letělo po nebi
a na těch kolejích dojížděl den
k večeru smrtelně unaven
na rudém západě z kolejí vyletěl,
prorazil nebe a zkrvácel svět
zítra zas tisíce kolejí
bílém se zatřpytí po nebi
z továrny zavfe sirény stén
do práce lidé zrodil se den.

v. rada a jerry jack:

povídka o kanadských žertících.

Jmenovali se Underwood a Remington a byli z osady Popokatepetl. Ti třeba ve vlaku řekli pánovi: „Pane, máte zavazadlo?“ „Mám dvě zavazadla,“ odvětil pán pyšně. „Už máte jen jedno,“ upozornil ho jemně Remington vyhodiv oknem jeden kufr. Pán se podívá a zvolá: „Proboha, opravdu mám tu jen jedno zavazadlo.“ „Už nemáte žádné zavazadlo,“ ujistil ho zdvořile Underwood, vyhodiv druhý kufr oknem.

Jindy zase si vypůjčili od jiného pána auto, rozjeli se a volali na majitele: „Máte auto?“ „Mám,“ vykřikl pán a jat neblahou tuchou skočil na motocykl a pustil se za nimi. A oni nasadili 100 km, vrazili do stromu a jak letěli skrz sklo ven do polí, volali radostně na majitele: „Už nemáte auto!“ Až jednou se jim staly jejich vlastní žertíky osudnými. Seděli sami dva v kajaku a Remington povídá: „Máš čepici — nemáš!“ A čepice lítla do vody. „Máš brýle?“ ptal se Underwood — „nemáš“ a shodil mu je dolů. Pak došlo na vesla, košile, kalhoty atd., až už nic v lodi neměli a tu řekl Remington: „Jsi v lodi?“ a shodiv kamaráda do vody, smál se: „Už nejsi v lodi!“ Underwood na to chytil kajak za okraj a tázal se: „A jsi ty v lodi? Taký nejsi,“ dodal zvrhnuv kajak. Oba se utopili a jejich duše na sebe pokřikovaly: „Máš tělo? Už nemáš tělo!“

Plavci se zpusle chechtali a pili rum. A Hadraba náhle z ničeho nic vyskočil jako čertík a přibouchl dveře do podpalubí. Zahlédl totiž Matlafouska, který se zase prikradl na výzvědy. Psík byl odříznut na palubě. „Za ním,“ řval Hadraba. „To je ta bestie, co mi zničila dvoje kalhoty. Láhev rumu tomu, kdo ho chytil!“ Po vysilující honičce zaskočil Šesták uštvaneho Matla-

fouska, a Hadraba, chopiv ubohé zvíře za kůži na krku, křepčil a výskal rozkoší.

„Haha!“ zachechtal se ďábelsky, „pozor, kanadský žertík! Máme pejska?“ a tahal z kapsy kudlu. Šesták mu chytil ruku. „Snad bys tady nekuchal psy jako antoušek?“ „Pusť mne, já ho musím rozpárat,“ zuřil plavec jako pominutý, pěnu maje u úst. „Kapitáne, neblázni,“ domlouvali mu strojnici, „vždyť je to docela hezkej pejssek. Přináší to neštěstí, zabíjet jediné zvíře na lodi.“ Hadraba, jemuž rum stoupl do hlavy, rozlítl se k nepřičetnosti. Pustil psa i nůž, popadl revolver a mířil na všechny volaje: „Zpátky, chlapi, já vám ukážu, kdo je pánem lodi! Vodičko, spoutej odbojníky!“ Vodička chtěj nechtěj svázal své tři kamarády, načež se naň Hadraba vrhl jako podrážděný býk, odhodil revolver, a srazil plavce pěstí, rovněž ho spoutal.

„Tak kdo tady poroučí, he?“ vysmíval se pustě spoutaným kamarádům, sahaje znovu po láhvi. „Já!“ ozval se za ním dětský hlásek. Hadraba se prudce otočil a brada mu poklesla. Před ním stál Budulínek a mířil pistolí Jacka Aspirina přímo na sverepé srdce padouchovo.

(Vyňato z knížky V. Rady a Jerry Jacka „Vzpoura na parniku Primátor Dittrich“, která vyšla nákladem A. Synka v Praze.)

Odkud jsou tyto kanadské zkazky? Tyto nové pověsti české? Z báječné knihy V. Rady a J. Jacka:

„VZPOURA NA LODI PRIMÁTOR DITTRICH“. 90 ohromných ilustrací V. Rady.

Krásný papír, velký formát v poloplátěné vazbě 28 Kč. Trampové! Budou vám chtít na vánoce zase strkat limonády a špatné knihy! Odmítněte je již teď a vyžádejte si jako dárek jen:

„Vzpoura na lodi Primátor Dittrich“.

Adolf Synek, naklad., Praha VII.-985. Též u knihkupců.

— Vod čeho máš ty boule na čele?

— To jsem dostal za falešnou hru.

— Ty hraješ karty?

— Ne, na housle.

Dandy.

— Von ten Plánička musí bejt taky detektiv.

— ? ! ?

— No, já čet, že prej chytil dvanáct Jardů.

Lefty.

Kulturní bacily

film

Tento týden nepřináší žádných pozoruhodnějších filmů.

Znamená na dveřích je luctový společenský film, Legie smrti se může nazvat dobře udělaným pseudomilitaristickým filmem, Dáma v hermelínu, kolorováním a honosnou výpravou marně se snaží režisér zakrýtí prázdnotu operetního obsahu. Dobré filmy běží jenom v reprisách:

Pod krovky Paříže, Na západní frontě 1918, Modrý anděl a Západní fronta v plamenech

divadlo

V Burianově divadle ve frašce „Vojno povol“ jako obvykle: Burian, zase Burian a jenom Burian. Je obdivuhodné, jak si Burian dovede vybírat hry, které vyžadují bezpříkladné námahy, aby se bylo možno na to dívat.

V Rokoku se rehabilitovali Jarka Mottl a Neuberg novou revui „Pět neděl v taloně“, která vtípně paroduje romantiku pirátských a námořnických knížek.

Zorovy recitační a pohybové sbory trampů představily se v pátek v Radiu. Úspěch večera je výsledkem neúmorné práce Zory, který dovedl vydupati z různých trampských zpěváckých kroužků recitační sbor jedinečný svého druhu. O programu večera příště.

knihy

Zbytečně dlouhým, roztaženým jest Jerábkův román „Pekelný ráj“. To jest hlavní příčinou, proč levi se v mnohých místech chudý, bezvýznamný a frázovitý. Psychologické kudrlinky, nemající přímého odůvodnění, nás příliš často drtí a unavují. Je to román Pavla Záruby, spisovatele a novináře, který se děsí manželské nevěry, prchá před ubohým děvčetem, zapleteným do jeho aféry, zpět ke své manželce, bojuje duševní boj, aby se znovu vrátil zpět k malé Evě, jen proto, aby mohl vytvořit literární dílo. Mučí sebe, svou ženu

i děvče, které se dá k dispozici jeho literárním experimentům. Není to nové téma. Velmi příbuzný motiv zpracoval — a nutno přiznati, že mistrně — před dlouhým časem francouzský spisovatel Paul Bourget ve svém románu „Žák“. Klad Jerábkovy knížky je ve velmi dobrém ličení duševního stavu Zárubova, když snaží se prokousati se vědomím literární neplodnosti a obavou před papirovností svého díla. Celkem: je to dokument, kam zapadají po čase všichni měšťáci umělci, tápající bezradně kolem problému, do nichž se boji uhoditi naplno. Je to bezradnost.

Jak daleko zajímavější je ličení školy Dostojevského, která vznikla v době občanské války v Leningradě. Jejími žáky jsou zanedbané děti, které válkou, revolucí a hladem ztratily domov, rodiče a staly se mladými zloději. V knize „Republika Škid“ (Škid = škola Dostojevského) vypravují dva chovanci této školy pravdivou a skutečně strhující historii o osudech Škidu, o dobrodružstvích jejich žáků, o jejich vzpouřích a též o vážné práci. Je to kniha, která se každému trampovi bude líbit a je zajímavá již tím, že líčí volné vychovatelské metody Škidu, který stává se typem moderní výchovy. —rč—

Bruno Jasienski — Paříž hoří, nákladem Josefa Hokra v Praze I., čp. 58.

„Přelom“, svazek 3. Cena Kč 21.—, váz. Kč 30.—.

Je-li třeba tomuto románu doporučení, stačí říci, že toto pozoruhodné, vzrušující dílo polského spisovatele, napsané francouzsky, bylo v krátké době přeloženo téměř do všech evropských jazyků a jeho první vydání v Rusku bylo (v nákladu 140.000 exemplářů) rozebráno ve třech dnech. Jasienského román jest sociální utopie. A přece jest románem aktuálním, protože dává jasnou a nevyhýbavou odpověď na aktuální otázku.

V čem spočívá jeho působivost a jaký jest vztah tohoto díla k dnešní zmatené a tíživé době?

Hlavní osoby jsou konstruovány zcela objektivně. S jakou jasnou představou budete čísti vypravování

o Číňanu panu Tsiang-kuejovi, který přišel ze své nešťastné vlasti do Paříže s velkou vírou a odvahou vybudovat nový svět! A jaký skutečný dojem ve vás vyvolává prostý dělník Petr, jenž přes to, že je pasivní a indiferentní člověk, přece je tím, jenž zničí Paříž a podvědomě připraví úlohu budovatelům nového světa. Z celé spleti společenských osudů vystupuje stále ostřejší neštěstí a zoufalství člověka, bída a opuštění, nespravedlivost společenského řádu. A zatím „sladká Paříž“, vábívé výsluní milenců Štěstěny, peníze, flirt, pohodlí, Tyto dva kontrasty drtí život dělníka, vrženého do vřavy dnů, jehož „štěstí“ přestává být štěstím, jehož jednání se stává již zcela podvědomým. Jeho vzpoura se vybjíí slepou nenávistí, zatím co cílevědomý buřič organizuje občanskou válku se znalostí revoluční strategie a taktiky.

Celý proud, jímž nás unáší skvělé vypravovatelské umění Jasienského, rysuje nové poměry, v nichž lze žít beze zloby a bez projevů násilnosti. A tato utopie, obraz budoucnosti, podmaňuje si nás především svou odvážnou koncepcí a upřímností.

S touž odpovědností, jako největší současný spisovatel polský Kaden-Bandrowski doporučoval román svého krajana Polákům, doporučujeme ho i my

Pro zábavné večírky vám doporučujeme tyto

divadelní novinky:

J. Práger: Válka prokletá. (Zalují!) Obraz ze světové války o 3 jednáních s proměnou. Cena Kč 5.—. E. K.: Příšera alkoholu. Sociální drama o 3 jednáních. Kč 5.—. Lahůlek-Faltys: Šanghaj. Erotická studie. Cena Kč 8.—.

Skvělá věc pro děti: Béla Balász: Honza Uriánů táhne za chlebem. Dětská pohádková komedie dneška. Cena Kč 7.—.

Divadelní novinky lze koupiti u všech kolportérů, u všech knihkupců, nebo přímo v nakladatelství: Karel Borecký, Praha X., Královská 13.

KDYŽ KANADKY TEDY ORIGINAL OD VESELÝHO
PRAHA - JÁMA.

Boxing & Atletika & Football

B. K. V. - Boxing kroužek Vršovice, traineur mistr ČSR Jarda Jiráček z Toronta, hlásí tímto, že se mu podařilo získat tělocvičnu k pravidelným trainingům. Zápis nových členů, informace udílí vždy při trainingu sekretář nebo pokladník klubu p. Zedník, Vršovice, Na Míčenkách, ve svém knihařském závodě po celý den.

Píďa-Pešek, který tohoto roku vzdal se klubovního života, přislíbil opět vzít si dohled nad trainingem závodního teamu.

B. K. V. hledá asi tři mušičky váhy do 50 kg, jediné trampy kamarády — jednu střední a polotěžkou váhu.

Žádný pačoury a kavárenský flinky, neboť u nás pěstuje se v první řadě kamarádství a pak teprve box.

Amatérský večer v Jezerce.

Ve čtvrtek 4. t. m. v sále Jezerky v Michli byla vybojována vylučovací kola na mezinárodní match ČSR — Maďarsko. Téměř polovina nominovaných borců nestartovala. Sál byl úplně naplněn, přes to, že lístky byly hodně drahé! Zarázelo, že promotér profes. pražských boxingmatchů, pan Kaiser se tak dalece snížil, že dělal na tomto večeru biletáře. Věříme, že z pořadajícího klubu je více pánů, kteří umějí trhat lístky. Celkem byl to večer slabé sportovní úrovně.

V mušičce váze porazil Kutina Starého. V bantamu Zadrobílek vzdal se Chloubovi. Mudra byl poražen na body Jiráčkem a ve střední váze zvíťazil Kostřica nad R. Poetchem. Několik nováčkovských dvojic a jedna exhibice vyplnily program. Na večeru pokusili se též soudcovatí někteří pánové. avšak jejich výkony byly víc než chabé.

Píďa-Pešek:

myslíci boxeři

(Pokračování.)

Jsou to hlavně tito přátelé, kteří nyní začínou vypravovat různé tlachy a klepy o tomto svém bývalém mildčkově. A on — jehož se to týká, nechápe, že již dávno neprokokou tyto povrchní lidi, kteří mají jediné radost z neúspěchu druhého. Na všech stranách vidí úsměšky, které ho bolí a mrzí víc, než prohra v ringu. Provozuje dál svůj zamilovaný sport pro své zdraví a je šťasten, když se na něj při tomto „zdravotním trainingu“ nikdo nevidí...

Před rokem 1926, kdy amatérský boxing byl ještě v plénkách nevyskytuji se v československém mužstvu

náležitě myslící boxeři. Snad Karel Mikan a Mach mohli by se k nim počítati. Však katastrofální porážka Prahy od Berlína 16:0 poučuje všechny naše borce, že ně silou a vehemencí, ale rutinou a mozkiem vyhrávají se matche. Jediný Tonda Vondrák líbil se Berlínovi, ale že měl otevřené oči a viděl trochu dál než za provazy ringu, již v roce 1926 není to něm ani slechu.

V listopadu roku 1926 v mezinárodním utkání ČSR — Maďarsko vynikl Tvrdek, který pro svůj styl boje, který prováděl s obzvláštním rozmyslem, si získal název boxera s inteligencí. Na celostátním mistrovství příštího roka objevují se tři muži, jejichž všimla si kritika našich časopisů. Peřina ze studentského Boxingu Žižkov, nádhernými úniky hlavou a sidestepy po tři kola odporoval Mudrovi, aby již po tomto matchi nikdy nevstoupil do ringu. Dva další vyhrávají mistrovské tituly svých kategorií. V mušičce váze Jelínek klidem a rozvahou a ve střední váze Heřmánek — čistými zásahy a skvělou prací nohou převyšoval své soupeře o celou třídu.

(Pokračování.)

Trampské kanadky
originál anglický Out box.
**Kč 185⁻
až 198⁻**
Jaroslav Bohata
Smitchov.
Plotí Knížecí.
Též poštou na dobírku, vyplacené
Udejte číslo nohy.

Každý pořádný tramp kupuje výrobky dělnických kluků ve Skautské prodejně (Federace),

Praha II., Skautský domov (u Štefánikova mostu).
Lyže komplet (lyže, vázání, hole) Kč 120.—. US-torny, americké nádoby a jiné. Ceník na požádání.

I. tramp: „Koukej, když Ellinger dostal za dvojnásobnou vraždu provaz, kolik bych dostal za jednonásobnou vraždu?”

II. tramp: ??

I. tramp: „Půl provazu.“

Albatros.

Lyže

s vázáním i holemi
Kč 120.—

Sportex,

Vinohrady, Bělehradská 90b
u nádraží

Žádejte zdarma ilustrovaný ceník!

- Kam deš?
- Do biografu, podívat se na „Čtyři ďábly“.
- To jich teda uvidíš pět, má stará tam šla taky.
co.

Mikoš sedí v kavárně. Povídá soused: „Pane vrchní, víno! Ryba chce plavat!“ Myslí si Mikoš: „Ten junker to dovede krásně říct. Ale já nemám rybu, já mám guláš!“ A zavolá Mikoš: „Pane vrchní, pivo, vůl chce pít!“
co.

— Máárióón, až budu sám na moříí — —

— Eště verš a seš tam našup!

Povídal otec zuřivě:

— Už sis zase koupil lyže, ty holomku, pořád jen utrácíš, myslí také na zadní kolečka!

A na to vece syn:

— A to bych rád věděl, na co potřebuju u lyží kolečka!

Teddy.

— Víš, že ted' všechny dopisy z Německa musejí otvírat?

— A to se smí?

— No jo, dyť by je jinak nemohli přečíst.

Vrchol ironie je, když domácí řekne nájemníkovi: „Člověče, vy jste mi protivnej jako činže!“

Šakal.

— Kamaráde, půjč mi pět korun.

— Nemám ani vorla, ale, víš co, pojd' se mnou do hospody a já zůstanu někde za tebe dlužen.

Malý Moric v krámě: „Pane kupec, dejte mně to hned, maminka na to čeká!!!“

Příručí: „Copak dostaneš?“

Moric: „Kloset papír!!!“

Laring.

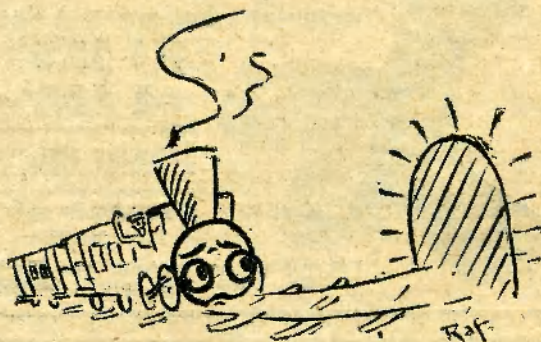
— Kluci, co je to: vaří se to, peče se to, smaží se to a nejí se to?

— ? ! ?

— To je náš dnešní voběd!

Lucie.

Blbý je, když se domácí pán jmenuje Nájemník a nevztahuje se naň zákon na ochranu nájemníků.

Hergot — ted' nevím: mám tam vject, nebo nemám. Je to díra z tunelu nebo do tunelu?

— Mercedes, ty mi připadáš jako sen.
 — Ták.
 — Víš, ten Josefův, vo sedmi hubejch kravách.

—šefe—

— Že by byl ten Žezulka muzikant?
 — Jo, von si hraje na mecenáše.
 —da.

Šli tuhle dva trampové na čundr do Kunratického lesa. Potkali jednoho vesničana a ptají se ho:

„Jak daleko máme, pantáto, do Kunratického lesa?“

„Hodinu,“ povídá pantáta.

Povídá tramp Jim Billymu:

„Tak to tedy máme každěj půl hodiny co jit.“

Albatros.

— Co máš takovou modřinu?
 — To jsem puncovanej.
 — ?
 — Řekl jsem jednomu strážníkovi do očí r y z í pravdu.

—da.

Přečtěte si pozorně znovu výzvu: „Ukažte, co dokážete . . .“ v minulém čísle Trampa!

Tranta šerif:

tak mluvil kamarád

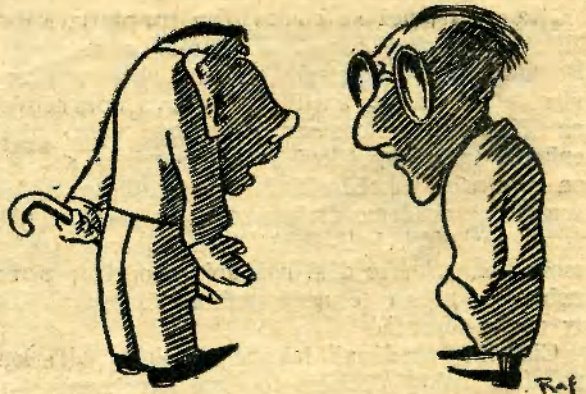
Ne, já nejsem inteligent. Jablku říkám jabko a jim je jednoduše tak, že se do něho zakousnu. V hostinci dopíjím svoje pivo a kastrůlek, v němž mně matka přinese oběd do továrny, si vytrhu chlebem. Nemám rád uříňukané básněni a moc mně chutná nad ohněm opečený buřt se syrovou cibulí. V sobotu jedu ven nu tramp a pak na mě v noci svítí měsíc a já spim jenom tři hodiny, abych se dostal brzo do lesa. Jdu ven i v bouři, lež je mně vždy milejší než slunce, ale i to mám rád, protože je spravedlivé a svítí všem.

Zápasim rád a křičim radostí nad vítězstvím kamaráda a pak se vezmeme za ruce a zpíváme posměšnou písničku na mocné pitomce a hulvátské povýšence.

V mém srdci je mnoho lásky i nenávisť a pevného přesvědčení, že moje třída bitá a pracující, moji bratři hladovici a zabijeni lenochy a kořistníky budou jednou pomstěni.

Až se to stane, i já při tom budu, já bezvýznamný tramp, jenž nerozumí účelu hlasovacích listků, parlamentu, doktorátů, církvi i Sokola, ale chápe úplně význam slov:

Utláčování a bezprávni celého světa, spojte se.

— Ty mi připadáš, Childo, jako naše osadní hodiny s kukačkou!

— Hodiny s kukačkou!?!?

— No jó! Voni nekukaj a ty taky né.

lord.

stránka na pokračování

géza včelíčka:

tichý dům

(Dokončení.)

Jít dělat do přístavu?

Dvacet pět „vočí“ denně. V neděli padesát.

Je to slušná dřina. Zeptejte se Giovanni Bonettiho, ten vám to řekne. Loď, bachratá, bokatá loď, vysoký černý parník, píská a mlátí do vln, stále dýmá a nadnáší se u nábřeží. Má černé, oceťové pláty na těle, s červenými skvrnami. Přední stěžeň se promění v jeřáb, pouští vám do širokého prámu bedny a pytle. Rozvazujete břemena. Zatočí to s vámi, div vás to nehodí do vln.

Nu a pak musíte veslovat ještě s několika druhy k magacínům, obeplout všechny parníky, zde kotvící, a pak — pak si nahazujete na hřbet pytel nebo bednu, neustále, pořád a pořád, z lodí na břeh, z lodí na břeh, pot z vás teče, hlad vám mačká žaludek, nic, nic, rychle, pytle a bedny, rychle, do magacínů!

Pili byste do němoty, dřina mučí hrdlo, oh, vid, Bonetti, řekni, jak se to chlastá po takové raso-
vině?

Cizinci chodí přístavem, nic, dnes žádná práce, všechny lodi jsou zadány, hó, lodičky moje drahé, jen jednu, jen jedinou potřebujeme.

Non, monsieur, c'est fini!

U rybářských stánků stojí pokojní lidé. Pojídají ústřice, zalévané vinným octem, kilo za tři franky. Příkusují chléb.

Cizincům se zakousla do mozku jediná myšlenka. Klepe jim na bránu rozumu jako slepý žebrák: Sakra, aby nám ten Petr vydržel.

Nezbývalo, než se postavit na rue de la République s plnými náručemi trikolor a větrniček. Pomalu se sunou ulicemi a uličkami okolo přístavu, vítr čechrá křtice šustivých barev, upevněných na dřívkách; ó, monsieur, ó madame, pour votres enfants, větrničky šileně rotují, maminky s dětmi na ruce nebo v kočárcích jdou se projít na nábřeží Angličanů, ukážeme drahouškům, jak parníček dělá tututu, parníček hulí, kouří, hled, Marcefi, jak se moře houpe, moře dělá haf, haf, jako zlý pes, ne, neboj se, máma tě nedá, máma tě tam nehodí, ty pucku Marceli!

Cizinci přepadávají takové maminky jako loupežníci, vtiskují děckům do dlaní barevnou krásu, madame, je vous prie, seul un franc, merci bien, merci beaucoup, bon soire, mesdames, Venco, zdejšíni se, tamhle sou kolečkáři.

Říci to jen o pár vteřin dříve, jen o několik vteřin. Poněvadž teď, teď už to nemá praktického významu. Výstraha přišla skoro současně s policisty. Milí cizinci, vede vás chlupatej, tebe i tebe, svírá tě pevně za levou paži, jemu neutečeš, to je

stisk lovce lidí, stisk, který hned tak nepovolí, každého z vás jeden, zatím co větrničky se vesele roztočily, a barevné kaděře trikolor vlají vám kolem hlav.

Nemáte povolení k prodeji a tak vás vedou na dvanáctý departement, skřípáte zuby, lidé se vám smějí, neklňte jim, ono je to opravdu legrační, kdybyste se viděli v té záplavě veselých barev, vedeni vachmany, sami byste se chechtali té zatracené srandě, na mou duši, sakra, jen aby nám ten hrbatej vydržel....

Patron pronajal sedmnáctku, svůj největší pokoj, pěti dělníkům z „portu“, kteří chodili stále v modrém dle marseillské módy nejhudších. Dva z nich byli černoši.

Jda ze sedmnáctky, stavěl se ve dvojce u madame Bonetti. Její „mari“ je už zase dva dny bez místa. A co činže, he? Krađu?

Stařena vylétla jako vždy, když se jednalo o něco tak důležitého, jako je placení nájmu. Oba se zahrýzli do mladé ženy, italština štěkala jako strojní puška, ale mladá žena je mistrně vyrazila z bytu. Přehodila šátek přes ramena, začísla hřeben do modročerných vlasů a vzala malého za ruku.

Pak zamkla, zničila stařenu očima a šla pro tátu. Dřepí patrně, jako vždy, v krčmě u Josefa.

Patron zaklel a otevřel si pokoj cizinců. Číslo čtyři. Poněvadž cizinci nejsou už po dva dny doma a měli nějaké nedoplatky, zabavil jim tlumoky. Obítil zeď s dosti zdražilými karikaturami, rozebral železné postele, vymazal je tinkturou odporného zápachu, ustlal, docela i špinavá prostěradla obrátil, krátce, čtyřku lze znovu, tak říkajíc, pronajmouti.

Cizinci se vrátili třetího dne. Samozřejmě bez větrniček, bez trikolor.

A šli rovnou do svého pokoje. Otevřeli si klíčem, který nikdy neodevzdávali.

Strhl se hrozný kravál. Tlumoky, kytara, kotlík? Kde? Patrone, a ty, stará svině, kde? Ou est notre bagage? Rozbijeme vám držky, holoto!

Patron nechtěl. Křučel, prskal, gestikuloval. Stará kvíčela jako fena. Madame Bonetti stála ve dveřích, dítě mezi nohama.

Pak se přestalo řvát. Stará se potopila v kuchyni, patron vydal věci. Prosim, pokoj je dosud neobsazen. Ale nejdříve nějaké peníze.

Cizinci prohlédali kapsy. Byli v nich částky za prodané zboží. Ty jim na policii vrátili. Ano, chtějí zaplatit dluh. A také za Pierra. Prosim, kolik je dlužen Pierre za ty tři dny, co jsme nebyli doma?

Patron se usmál. Rien! Pierre nic. Žádné peníze. (Patron byl také Ital.)

ROZŠIŘUJTE TRAMPA!

Jeden z cizinců couvl o krok. Tolik šlechtnosti se nedalo čekat od té šibenice patrona. Něco ho zrovna praštilo do lebky. Utíkal k jedenáctce a sevřel kliku.

Pse! Hrome! Hrbáčův byt byl zavřen.

Pierre je pryč! Byl dlužen za byt.

Cizinci chytli patrona za chrátán. Povalili ho a bily mu hlavou o zem. Bonettiová stojí nad nimi a kope do něho.

*

Z tohoto špinavého, roztomilého hotelu vedlo na rue de la Paix osm oken. Čtyřicet osm děsných tabulek, které nebyly nikdy myty.

Nuže, staré tabulky už nikdy nikdo neumyje. Okna jsou dokonale vytlučena.

Patron leží na smrt zbit. Stařena přestala tahat z nádoby své šváby, neboť ho ošetřuje.

Cizince už se nepodařilo po druhé zatknout. Cizinci zmizeli.

Pět modrých dělníků (dva jsou černoši) chodí pravidelně na práci do „portu“.

A Bonettiová se bojí okamžiku, kdy se patron uzdraví. Neboť to znamená vystěhovat se z bytu.

Hrbáč Pierre? Nemějte o něho strach. V Marseille okolo Starého přístavu je tolik zákoutí, kde se dá krásně umírat.

Jenom s Bonettim se dosud nic nezměnilo. Z přístavní dřiny zapadá rovnou k Josefovi, odkud přichází zpít, znečišťuje schody a válí se po chodbě.

Pohledte, z přístavu vyjíždí loď. Veliká, námořská loď. Komíny mocně hulí. Stožáry mávají vlajkami. Adieu, Marseille! Vive l'Afrique! Už zmizel bassin National. Už se ponořil do vln D'I. Město spolka dálka. Zítřka? Snad Alžír, Oran nebo Casablanca. Zeptejte ve tvrzí svatého Jana. Možná, že tam budou něco o cizincích vědět. Tam totiž odvádějí do cizinecké....

Konec.

Šel jeden na procházku. Tu vidí na jedné telegrafní tyči tabulku s nápisem. On to né a né přečíst. Tak vlez nahoru. Ale hned byl zase dole a zmizel. Vono tam totiž bylo napsáno: POZOR, ČERSTVĚ NATŘEN!

Laring.

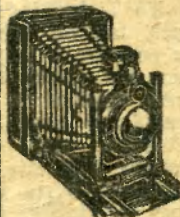
— Na co si tu prasklou kytaru polepil novinama?

— Ty chytrá, když nehraju, tak mám aspoň co číst.

Civilisovaný svět se směje černošským domorodcům pohlaví ženského, že svoje nahá těla okrašlují cetkami, které jim dovážejí cizinci.

Kdyby přišli domorodci na naše plesy peněžníků, agrárníků a buržoasie vůbec, smáli by se naší pad'ourské společnosti, že je ověšena zlatými řetězy, náhrdelníky a cetkami z peněz, které nakradli svým pracujícím domorodcům.

Moderní fotostroje

Nedostižně levné! Filmové přístrojky Kč 26.—, film pro 6 snímků Kč 1.80 Učebné strojky Kč 11.— 30 — Komora sklápá Kč 74.—, s anastigmaty Kč 210.— atd. Přepych. komory se světelnou optikou každé značky, přístroje zvětšovací a promítací, všechny odborné potřeby, 12 desek Kč 15.—, 6×9 Kč 10.—, 100 dopisnic Kč 29.—, 27letá zkušenost, nejvyšší vyznamenání. Ceník 100 stran zdarma.

Emil Birnbaum,
továrna foto-trojů, RUMBURG, 46.

**Trampské večery pořádá výbradoě v Národním domě na Žižkově.
Velký taneční sal za mírných podmínek k dispozici.**

drby z čundrů

kamarádi a kamarádky!

Spojené Osady Brdské zvou vás na svůj Trampský mikulášský večírek, pořádaný 13. XII. v Kytíně u p. Poláčka. Tento večírek bude slezinou mnoha venkovských osad, proto přijďte i vy!!! O zábavu je dobře postaráno, a to „Divokou Scénou“ která toho večera vystoupí se zvláště rozšířeným programem, dále zazpívají několik písní kluci ze „Silver Staru“! To vše bude doplněno cennou tombolou, rozdáváním dáreků, hudbou a tancem. Vše je jistě dost lákavé, abyste přijeli všichni. O váš nocleh je dobře postaráno (protože se spát vůbec nebude). Proto vás ještě jednou zveme a řveme na shledanou, Ahojoha!

Za S. O. B. Teddy.

P. S.: Kamarádi, použijte autobusů p. Chýly, které jezdí od dívčí školy ve Spálené ulici. Za 12 Kč do Mníšku a zpět, při odvolání se na S. O. B. Z Mníšku do Kytína 20 minut.

Tramp s hlediska „pokrokářů“.

V poslední době můžeme číst v maloměstských plátkách různé zprávy o trampském „hnutí“, o trampské ideologii, zkrátka, trampové sem, trampové tam. Je už zbytečné podotýkat, že tytéž plátky před poměrně krátkou dobou nám nemohly přijít na jméno. Neslyšíme již ničeho o trampských orgiích atd., to vše jakoby na povel ustalo. Stal se tedy obrat.

„Malý český člověk“ se konečně dostal k slovu v diskusi o „problému trampingu“. Sprosté zbraně selhaly. Když trampové se nechtějí přizpůsobit přáním a způsobům paďourů a polopaďourů, jde se na to jinak. V maloměstských ptačích zinecích se tvoří definice trampingu. Bulvární i „serlosní“ tisk stvoří k tomu „veřejné mínění“ a trampingu rázem pře-

stane strašit v hlavách „odpovědných činitelů“. Nesmrtelný Hašek! Jistě by teď mohl s úspěchem zakládat „hnutí trampské mírného pokroku v mezích zákona“.

Vždyť trampové nejsou ztraceni pro naši spořádanou společnost. Kdepál! Tramping je docela etické hnutí, hlásá návrat k přírodě, je to boj o člověka přirozeného v potřebách nebo-li jinak boj o „nového člověka“, tedy hnutí, se kterým každý pokrokový člověk, a zvláště malý český člověk musí souhlasit. Proto nepronásledujte ty hochy, nadarmo je ženete v náruč nezodpovědným živlům.

Dokonce jsme mohli číst minulý týden, že se seje nějaká komis, aby studovala potřeby masových hnutí, skautingu a trampingu. Tak vidíte, kamarádi, to byly kecaniny mladých mozků, co jsme si již nesčíslněkrát řekli: Že tato společnost je špatná, prohaná, že každé „pokrokové“ i reformní hnutí v měšťácké společnosti na základech těžce společnosti, je blbost a v podstatě paďourství. Tisickrát jsme si řekli, že proto kašleme na všechna tato „obrodná“ hnutí, že se můžeme leda vrátit, abychom bourali tuto zpuchlou stavbu paďourské společnosti.

Tedy to byly kecaniny. Učené mozky nás vyvedly už dokonale z omylu. Už se asi musíme smířit s tím, že trampingu je „hnutí mírného pokroku a návratu k přírodě v mezích zákona“. Nu, uvidíme! Back.

Hobane z Hobo!

Není tomu dávno, co se udal ten případ, co Ti teď budu vypravovat, ale nezapomenu na něj dlouho.

To Ti byl jeden toulavej pes, viš, pes, takovej špinavej, bez náhubku a známky, a tedy se toulal. Ale jednou mu vlezlo do palice, že by se rád sčuchnul s jiným psem, kterej měl sice boudu na dvoře jednoho řezníka, ale podnikal toulky na vlastní pěst. Ale jako moc jemu podobnejch tvorů, měl i on smůlu. Ten pes, o kterým věděl, se ukázal po čase zlej a nevrlej a dycky vrčel na muže, kterej dal jednoho dne nažrat toulavému psu. Ten to nesnes a když jednoho dne jeho psi kamarád kousl štědrýho muže, v tuláku se hnula krev a obořil se na svého druhu. Ten chvíli vrčel a choval k němu zášť jenom proto, že svorně s ním se nevrhl na muže a nekousal ho taky.

A jednoho dne, když toulavej pes chtěl opustit dvorek, ten zlej pes se vrhl na tuláka z boku a kousl ho, na štěstí lehce.

Toulavej pes si z toho ze začátku nic nedělal, ale pak se mu rána zanítila a bolest šla mu až k srdci a bolela dlouho a dlouho. Ale i po letech, až nadejde podzim a doba večerní, stará jizva začne svědit a bolest v srdci začne bolet a pes si vzpomene.

A možná, jestli se nezmění jeho povaha, že i zapláče psím pláčem jako po prvé.

To jsem Ti chtěl napsat, a doufám, že mne chápeš.

Milej Hobane, děkuji Ti ještě jednou za všechnu dobrotu, cos mi udělal (a bylo toho hodně) a věř, že na Tebe budu dlouho vzpomínat s kamarádkou láskou. Děkuji Ti, muži, který jsi dal nažrat a vyspat toulavému psu.

Ahoj! Miki ze Zambezi.

Koukej Lídy,

přestaň už s tím „buděním“ děvčát! Přece holka byla, jest a bude holkou, t. j. slabě, něžně, rozmarně stvoření, které má za úkol jenom pěstí klukům hlavy a někdy taky ne. Myslíš že to vytrhneš s tou svojí ženskou armádou? Kolik holek se zajímalo o Tvůj vzletný článek? Jarča z Plzně. A jediná, která ji na to odpověděla, byla jsi ty. Má milá, nesmíš se domnívat, že všechny trampky čtou „Tramp“ tak horlivě jako ty. Co máš v „Trampu“ pro ně zajímavého? A ve „Hvězde“ jsou takové „naplnavé“ romány. To nejde, několika plamenými slovy v časopise probudit v nich něco, co jakživo v nich neexistovalo. Většina našich „trampků“ jezdí do lesa ne z lásky k přírodě, ony necítí toho opojení, které tebou prochívá, když les v noci zčerná a sladká báseň tě ovane. Ne, to ony necítí, neboť jezdí do chaty jen pro „vražzení“. A v neděli večer bys takovou trampku nepoznala. Její útlé nožky, které ještě před hodinou vězely v těžkých kanadkách, nyní obeplnají půvabně atlasku a manžestrové pumpky ustoupily průsvitnému georgetu. Nuže a naše „trampka“ si to hasl do „Metra“, kde je už očekávaná několika kavalíry, kteří nemají ani šajnu o takovém tábořácku s měsíční noci... Vy právě skutečné trampky (ta menšina) a hlavně ty Lídy, hleďte si více kamarádů než —ek.
Lucie.

Kluci všichni!

Došlo několik štůsků dopisů o tom funuse v Lucerně. Někteří to chválí, totiž tím myslím moje mektání, a jiní klou. Tak poslechněte rozhodnutí starého paviána. Ti, co reptají na celek, mají pravdu. Ti, co do toho tahají mně, jsou vedle, neb jsem byl poslán družstvem a že jsem byl v civilu, nebyl také můj úmysl. Ti, co mě za to chválí, jsou ale úplně stranou, protože jestli mě něco v životě důkladně otrávil, tak to byla jistě ta moje asistence při těch prdelkových tancích. Nařadil jsem si už za to sám.

Franta S.

o s a d a · r e d a k c e

Otevřený list „T. V. D.“

Každý, i ten nejpovrchnější čtenář „Trampa“, jestli takový vůbec existuje, musí si povšimnouti jeho změny, jaká se s ním v poslední době stala. Že Tramp ze soukromého vlastnictví přešel do našich rukou, může nás jen těšit. Zato však nemůže nám být lhostejný nynější jeho obsah, který, řečeno od plic, stojí za houby. Až doposud byl vždy tlumočnickem našeho opovržení proti zpuchřelé měšťácké a pačourské morálce, a nyní věnuje její propagaci mezi námi celé dvě stránky. Neudělali by snad lépe ti kamarádi, co k vůli té kritice filmů prolézají bijáky, kdyby zašli mezi ty kamarády dělníky, kteří ještě nejsou mezi námi a tam šířili naše hnutí? „Jednoho baví hodinky a druhého holinky.“ To je ohledně té literární kritiky. Budu-li mít na to peníze, tak si koupím, co se mi líbí, bez ohledu na to, zda se to líbí tobě. Že je to zbytečný, je tak jisto, jako že Franta Nekolný trampem nespasí. A jestli snad ti, co vedou tu rubriku boxu, se chtějí blejsknout svojí vědomostí v tom sportu, pak ať jdou do některé osady, kde boxují, a tam nechť uplatní svoje vědomosti prakticky a snad je to po čase přejde. „Trampa“ proto nechte „Trampem“ a neštělejte z něho boxerskou nebo filmovou revui.

Ahoj! Akela z Bimbambule.

A odpověď:

Milý Akelo, vítáme každou kritiku, tedy i tvoji; třebaže tato není názorem všech.

Píšeš: „(Tramp) až doposud byl vždy tlumočnickem našeho opovržení proti zpuchřelé měšťácké morálce a nyní věnuje její propagaci mezi námi celé dvě stránky.“ Těmi dvěma stránkami mají být rubriky „Kultura“ a „Sport“.

Milý kamaráde, tím ale současně fackuješ sám sebe! My nepropagujeme pačourské umění, a kdybys jenom trochu pozorně sledoval tyto rubriky, poznal bys, co propagujeme. Co jsme dosud doporučili a doporučíme, ať je to film nebo knihy, muselo být opravdu v linii našeho protipačourského boje. A důvod, proč to děláme, je napsán také v tvém článku: „Budou-li mít peníze, tak si koupím, co se mi líbí, bez ohledu na to, zda se to líbí tobě.“

Taďy je to, milý kamaráde.

My nechceme, aby kluci, mají-li ovšem peníze, vyhazovali je za lec-

jaký měšťácký šmejd. My jim chceme ve výběru pomoci a informovati je právě proto, že každý dělník a náš kluk nemá čas a peníze, aby mohl v jiných časopisech sledovati, co se na kulturním i sportovním poli děje a jelikož také nechceme, aby Tramp byl časopisem sektářským a neinformujícím.

Rubriku „Sport“ jsme zavedli na všeobecnou žádost a ujišťuji tě, že spolupracovníci našeho „boxingu“ v naléhavých případech nevyhnou se žádnému pozvání na osady, když to bude nutno k dokázání jejich praktických vědomostí.

To je řečeno tak otevřeně a kamarádsky, jako jsi psal ty nám. Doufáme, že se nad námi činěnými výtkami ještě zamyslíš a uznáš, že naším cílem je jediné dokonalé vyzbrojení „Trampa“ jakožto vůdce a kamaráda všech trampů. A proto od tebe i ode všech, kteří jdou s námi, čekáme další návrhy, ale k zlepšení obsahu! Redakce.

Telegram do Old Michiganu,
osadník „malej Kadlík“.

K nastávajícímu splynutí ve svazek manželský Tobě a Tvé milé družce srdečně Svjo ahoj! s přáním, by dobře se Vám vedlo a nám věrní jste zůstali. Za osadu:

Franta Kareš, kapitán,
včetně veškerenstva osadnického.

Kluci z osad: Avionu, Colorado, Broadway, Ria Grande, Arkansasu a Floridy, tvoříte dohromady bandu asi padesáti kluků. Co kdybychom si udělali večírek na Farmě některou sobotu nebo neděli a čistý výtěžek dali na dobročinný účel. (Ne aby ten, komu se ty prachy svěří, jestliže se to vůbec podaří, je propil.) Bylo by záhodno, abyste se domluvili mezi sebou. Je zapotřebí, aby se postavily také dvě jedenáctky a pilně se trénovalo, a ne abyste to z jara projeli ještě jednou tolik. Můžete přece vybrati 22 kluků, kteří football hrát dovedou. Ahoj!

Kamarádi v Duchcově,
kupte „Trampa“ u kam. Sharkeye
(Stránského) na Teplické třídě.

Oznamuji tímto všem řádným trampům, že šerif osady „Dount Werry“

Franta Posner a její dva členové Franta Kravata a O. Hora počínají činiti první kroky do lepšího života tím, že chodí do karlínského národáku na módní přehlídky dámského prádla. Upřímnou soustrast k této nové volovíně jim řvou

San Diego a Dynamit.

Klub „Kmen Iroquois“

pořádá dne 8. prosince v Národním domě na Smíchově ve 20 hod. Domáci večírek se 120 diap. a přednáškou o cestě Ruskem a za polárním kruhem. Vstup volný. Rozdávání dárků. Tanec.

Malý oznamovatel.

(Slovo 1.— Kč. Pro předplatitele a přispívatele 70 hal. Tučně tištěné slovo dvojnásob.)

CHCI JEZDIT v zimě do chaty — pronajmu kdekoliv u Prahy. Značka „Brzy“.

HLEDÁM KAMARÁDKU do chaty. Foto nutně. Značka „Tanečnice“.

HLEDÁM KAMARÁDA, umějíciho perfek. německy. Zn. „Konversace“.

KOUPÍM starší lyže a jedny sněžnice. Značka: „lžned platím“.

PARTNERA na tramp i do tance hledám. Bez nároků a každý za své. Značka „Medička“.

KOUPÍM ihned CHAJDU kdekoliv. Nabídky pod značkou „Casanova“ do administrace t. l.

PRODÁM CHATU, jednopatrovou, za 2000 Kč u Liběchova. Značka „Romantická krajina“.

OSADA KLONDYK v Hrdlovce koupí dva páry starších „obehraných rukavic“. Na uncích nezáleží. Zn. „Cena“ do adm. t. l.

KLUCI, který z vás by nechal občas u sebe v Praze vyzpat? Znač. „Venkovský kamarád“.

POTLACH pražských **TRAMPŮ** koná se v pátek 12. prosince o osmé hodině večerní v sále Střeleckého ostr. Dostavte se všichni a přijďte v trampském

Tudle sem byl pozvaný v osadě Idaho k obědu. První, co mi dali, byl rum. Po-
vidám: „Sakra, u nás se obyčejně rum
dává naposled.“

I odpověděli mi osadníci sborem:
„Dyk u nás taky, ty chudej!“
Nora.

Zádejte v místnostech, kam docházíte, a hlavně v o b c h o d e c h s p o r t o v n í m i p o t ř e b a m i, inserování ve vašem časopise!

Osadní pošta.

Hathaway

pořádá v sobotu dne 20. prosince 1930 prvního trampského Mikuláše v sále Pražského Hlaholu, Riegrovo nábř. 18. Program — tanec — dárky — tombola — jazz-band. Vstupné Kč 6.— vč. z. d.

Redakční.

Kluci houšf, a hlase nám všechny své sportovní a jiné podniky!

C e i n, tohle se nehodí, něco jiného. Jack R. G., polepši se. - F a l, vesměs slabě, polepši. G h a n d i, zašláme, dik. A s s, nehodí se, nemáš něco jiného? F a r á ř, je to moc dlouhý, nemůžeš to nějak zkrátit? Zdravím Frantu a všechny z Michiganu, podily rezervovány. B i l J o e, něco uveřejníme a piš jen po jedné straně papíru! Z o r o, uveřejníme. J a p o n s k a, slabý, polepši se. M í l a M a r l é n, dobrý, ale nám se nehodí. Něco jiného. G í g o l o F. W., tyhle byly slabé, od Vás jsme tu měli už lepší. B e l t y, přišli osobní, předali jsme proto přímo Silver-stařu. S m o k e, polepši se. S n u k y, o tom budeme ještě ještě psát. B e l l a, byl to krásnej sen, ale — snad viš, proč nemůžeme uveřejnit, třebaže rádi. Zdravím a piš dál. J o e L a r r i n g, zase z dobrý. — J e r r y a F e r r y, dobrý, dál. B e n g a l o, byla hezká, uveřejníme. D a n d y, nějak si se zhoršil! K l a c e k, co je s tebou?

Kluci, pište vesele, ostatním odpovíme příště!

Šerifu Hobanovi!

Jakožto slušní trampy, ohlašuju ti, že máme v úmyslu přepadnout tě ve vánoční svátky ve tvé boudě za účelem, udělat si s tebou trampského ježiška a silvestra. Odpověz nám tedy, nejraději přímo na adresu: J. Remeš, Lipník n. Beč. č. 194. Ahoj!

Akela, os. Bimbambula.

Osadě Santa Puelo, Most

Fvu řáčky Ahoj! za chrápandu a vypljendu v jejich chatě na Dlouhé Louce. Kluci, poznal jsem ve vás dobré kamarády a čekajte, že vás brzy navštívím, ale už s partou. Těším se už zase na toho hobla, co zas dostanu. Tež kamarádům Kreole, Mici, Bimbovi, Noheljovi, Dacanovi, Bublínovi, kamarádům z Loun včetně Kaktusa, vůbec všem severským trampům fve z Terezína dunicí Ahoj! Malej Zouny.

Tulače Haidé—Budvajs!

Holčička si šlápla na vestičku. Předně ti dokáže p. hostinký Světél ze Střeláku, že jsem se u něj vzdal snídaň a spěchal — jak

bylo smlouveno — tě vyžrát. Dorazil jsem, když tlouklo 9. hodin. Dověděl jsem, že za druhé je mi divně, že pišeš, abych vrátil, co jsem si vypůjčil. Kromě modré čepičky, kterou mi Gaučo věnoval, neodnesl jsem nic a chce-li jí mít Gaučo přece hrazenu; tedy dej do dražby moje triko, jež má Jeik a košili, kterou jsem nechal na Idahu, a kdyby to snad nevyneslo na zaplacení té čepičky, tak ji vrátím. Podruhé, když si u vás někdo něco vypůjčí, tak se nestyď napsat, co to bylo, a ukradne-li ti někdo něco, můžeš to klidně uveřejnit, neboť trampové netrpí mezi sebou kamarády, kteří by je za jejich důvěru okradli. Budeš-li ještě někdy něco psát, tak prosím tě, ne tak blbě, trpí tím nejenom tvá, ale i má pověst. Zdraví tě

Bougire - spustlík, Sta. Puelo, Most.

Děkuji ještě jedenkrát všem klukům a osadám za milé přijetí a pohoštění na mém čundru. Speciální dik osadám: Hawai (Ostr), Colorado, Avion, Cañon River, Měsíční Udolí (Bruno), Silver Star (Břeclav), Waikiki (Bratislava), Bad Lands (Mikulov), Modré Osmě, Idahu (Budvajs), Mrzákům (Plzeň) a Vyvrženecům (Rokycany). Hawanovi of Hawai, Esovi ze Silver Staru a Hořkovi z Idahu hřimám ještě jednou „Zdravica, Sumí Marica, Pláče Vdovica, Perla Narentica, Šaratica“.

Bužir - spustlík,

t. č. u tatouše Fkobyšičích 497.

Kamarádi ze severu a Santa Puelo.

Kluci, Bužir v redakci mektál, že mě chcete bacat, an jsem se dosud k vám nedostavil. Miláčkové, uvědomte si, že práce pro trampung se neplatí a já můžu přijet jenom až mě šef pošle tam nahoru obchodně. Pak, a bude to už brzo, si řádně popočekámě.

Lordé, kluku mizerná.

Co mě to vytýkáš v psaní? Proč jsi mě to neřekl tam při tom funuse. Vždyť jsem stál zrovna u toho, když ta milostivá slečna v toži kvákala „fuj, to jstě trampové?“ Proč se neinformuješ u kamarádů, kteří by ti jistě řekli, že můj návrh jít v trampském byl přehlasován z těch dobrých důvodů, že by páni pořadatelé při eventuálním betlému měli snadnou práci s udáváním. Tak příště, milánku, „voko do voka“.

Pirre Manine.

Zdáš se být klukem, který mluví pravdu. Skoda, že jsi v těch Krátkých Kesách a ne v Praze. Tvoje pomoc nám je vítána a já myslím, kdyby tak jednali a mluvili všichni, bude celý trampung z betonu. Ahoj!
Franta Šerif.

Mucl.

Děkuji ti za dobrá slova. Viš, on každý i ten nejtvrďší je rád, když ho někdo uhoří do ramene a řekne „Rozumím“. Tvůj příspěvek má redakce a já tě jménem kamarádů vítám na našem břehu. Ahoj!
Franta Šerif.

Kamaráde Šerife Ivaně!

Mám obavy, že jsi mně nepochopil. Komu děkovat? Víme oba, ale je mnoho jiných zůle u vás, kteří to nevědí a těm se to musí říci,

To jsem měl na mysli, když jsem psal „Od nás“. Pošli adresu do „Trampa“, rád bych ti napsal víc. Ahoj!
Zdeněk.

Bill Joe!

V tomto listě bylo již mnoho napsáno o kamarádství. Tome, ty nadáváš na mne, že neisem kamarád proto, že chodím s Rodem, a nikdo nás neuvidí jednoho bez druhého, my si vzájemně oplácíme kamarádství, to jest, že táhneme za jeden provaz. Kolikrát jsem se již v tobě sklamal; škoda kecat o tom, kolikrát jsi řekl, že nesmíš jít na osadu a někdy i matka byla nemocná. Nechme toho, doufám, že se to správi. Já tě mám přes to za svého nejlepšího kamaráda. Nač ti mám kecat a slibovat, že naše kamarádství je věčné, nač, to vidíš sám, proč bych ti je vzkazoval. Vidíš sám nejlépe. Ahoj.

Všem trampům Bill Joe.

Oznamujeme, jsme se my kluci z periferie a gaunefi, jak jsme v místní obci nazýváni od pačourů, rozhodli po šestiměsíčním trvání oznámit všemu trampskému národu jméno osady Broadway.

Šefe!

Tak tedy dneska ne hubne, ne ručně, ani s písničkou, ale trampsky. Co se týče toho slibovaného potlachu, vo ten sme nikdy nestáli, my dycinky přijímáme pozvání od trampů-kamarádů, a ne od culicích se masňáků. A dyž se do té své sqaal zakousneš, tak dej pozor, at ti nepřekousneš a nemusíš platit alimenty. Písničkou nevolám nikoho zpět, v naší Osadě Mladých Sigrů jsou dycinky správně trampky a ne napudrované a nafintěné Karličky. Vždy s trampským Ahojčkem!
„Tom“, šerifek O. M. S.

Prohlášení!

Niže podepsaní oznamují všemu pronárodu trampskému sezasezení našeho „Šerifa“ Jimmy Hydyka, protože je seječek, o vosadu se nestará (nevopatřil slišené lýže), potvora, na prázdničovém čundru nás chce zradit atd. Nového šerifa nevolíme; poněvadž jsme pověřiví jeden se nevydařil, ten druhý by zaručeně za nic nestál). Burácející Ahoj!

Ferry, Jack, Aloeta z osady Wikingů.

Srdečný Ahoj z Hamburku!

Všem známým i neznámým trampistům včetně Ghandiho z Jucatanu, ucha Césara u leteckejch, aby psal, celej černej Plzni, „Synům vln“, Hadovi, Espagnolci, Zdenkovi, Petrovi a Frantíkovi posilá Mercedes, šerif.

Kamaráde

za naplnění žaludku na čundru v Hrdlovce šestkrát děkuje šerif „Toulavé Čtyrky“.
Břežánky.

Kamarádům z Big Hornu v Bratislavě.

Kluci zlati, vzpomínám na to krásné léto tam u vás; vzpomínáte, či neobdrželi jste můj dopis? Do Trampka jsem nemohl dříve psát z nedostatku času. Dovoleno mám od 20. XII. do 29., tak na shledanou buď v Praze, nebo u nás v Ml. B.
Don.

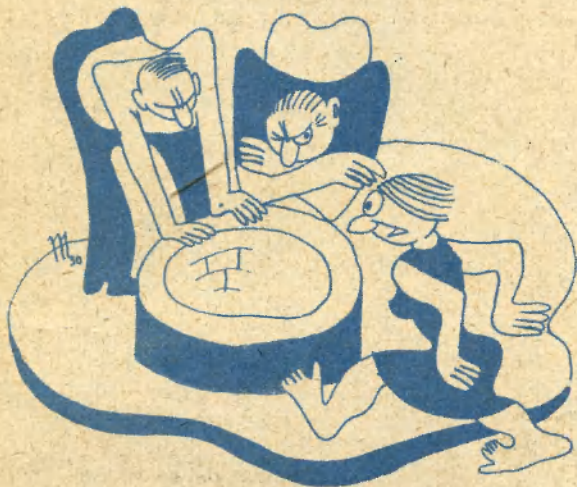
bengalo:

předzimí

zvlh' doutnák v podkopech podzimních
mlžné vejce šedavý havran klove
bezmocně žlutek plouhá se po nebi

hrouť se mosty v sazivých kalužích
labutě černé s kráкотem odlétají
zardělý piják kraj sklenice tvrdě stiská

svítící hvězdy v noci pak počítám
a jako vždy prsty mi nestačí

— Co to děláte v tý studni?

— Ale, spad nám tam vosadník.

— Ježíšmarjá, a proč ho nevytáhnete?

— My sme se ho ptali, ale von dělá, jako když hraje vodní polo.

domáci úkol

Učitel: Napište, jakou jste měli radost z prvního sněhu.

„Aby do toho hrom uhořel, sotva jsem sehnal trochu rachoty, napadne prokletej sníh a je šlus,“ byla první tatínkova slova, když ráno po zařinčení budíku vyhlédl ven. Smutně se podíval pod stůl, kde stály naše boty. Moje byly díravé a Franta měl podrážku přivázanou motouzem. Až se rozední, pošmájdáme se hodinu ve sněhu do školy v těch rozbitých křampech.

Jaká radost z prvního sněhu!

Matka bědovala, že nemá ještě u sedláka do-
dělanou řípu, a bude muset ve sněhu klečēt u hro-
mady a osekávat „kryky“.

— Eště že mám ty přezůvky, punčochy na pa-
tách spravovat nejdou, v přezůvkách se to ztratí
a že nemám střevíce, to v nich taky není vidět,
povídala sestra. V běhu vypila žitnou kávu a roz-
běhla se na dráhu. Jezdí do Prahy šít a má 75 Kč
týdně. Vrací se domů v devět hodin večer. Tátovi
to nedalo a šel se podívat, jestli to snad půjde
dělat. Možná, že nadarmo, a je to na kole hodina
cesty. Matka si hodila do nůše krajíc chleba a šla
na řípu.

Ó, jaká radost z prvního sněhu!

Nedostatečně!
(Podpis učitele nečitelný.)

— Jedete, pane průvodčí, do Davle?

— Jedeme.

— Ve 3.31?

— Ve 3.31.

— Přes Vrané?

— Přes Vrané.

— Tak vám přeju šťastnou cestu.

—da.

franta šerif:

tramping demoralisující

To je přece známo. Trampové nemají ve svých sta-
novách zákaz alkoholu a nemají dokonce vůbec stanov.
Časopis „Tramp“ uveřejňuje dopisy, v nichž se vypráví
o tom, jak se na potlachu pije alkohol. Demoralisace —
iuj.

Oč lépe píše v „Národní Politice“ Sokol, p. J. K. Ja-
novský, o Mikuláši Alešovi a lásce k mié otčině:

„Šli jsme pro místra, aby navštívil schůzi. Teprve na
vzduchu jsme pozorovali, že mistr je dost i patrně na-
chmelen. Zleva napravo, zprava nalevo zavěšoval se
na naše sokolská ramena. Ale došli jsme šťastně. Při
řeči pokladníkově sršel vtípem a vybuchl: „Zacpete mu
klapačku vdoikem, my chceme zpívat!“ V zápětí zano-
toval svoji nejmilejší, všichni přítomni se přidali, a bylo
po schůzi.

Na dobu Žižkovu vzpomínal rád a hněvem bil do
stolu. Proto tak často piji, ze zlosti a hanby z našeho
pádu. A pisatel, Sokol a vlastenec, končí krásnými
slovy:

Tak cítil, žil a vlast svou miloval mistr
Mikuláš Aleš.

Nazdar.

— Tak ti vlez do stanu a zařvu:
„Vstávat!“ A to si měl vidět kluky, jako
když do nich strelí.

— To tak vyskočili?

— Kdepak, leželi jako zabítý.

Lefty.

Odpověď administraci na článek „Ukažte, co dokážete“.

Promítnula jsem vám, že jste mně neuvěřivili moji básničku, a to je přece dost.

A mimo to mně přece posíláte 20 čísel, jež tímto zvyšují o pět kusů. Prodávám je v našich kancelářích a dokázala jsem i to, že můj nejvyšší představený si bere dvě čísla. Myslím, že by každý tramp si mohl koupit o jedno číslo víc a prodat ho někomu, aby páni Parláskové si přečetli, co dovedou kluci, kteří nejsou žádnými spisovateli, ale docela hnusnými trampy.

Zavazují se vám, kluci, že jistě získám několik předplatitelů, ale žádám, abyste to také uveřejnili, protože i já chci být v novinách veřejně pochválena. A vy ostatní, kamarádi a děvčata, následujte příkladu jedné upřímné holky. Rozšiřujte časopis, jenž je jediné vaším, tímto způsobem, a já jsem přesvědčena, že pak, až se časopis bude tisknout v nákladu 100.000, bude jisto, že nás už nikdo nevyhubí.

Ahoj!

Žanda, Plzeň.

— Už jste obědval, pane?

— Ne, ale slyšel jsem, že se vydali čtyři číšníci na cestu kolem světa, a tak si myslím, že ten, u kterého jsem si objednal jídlo, šel s nimi.

Franta chce platit a počítá čárky na táčku:

— Jedno pivo — dvě piva! Jedno pivo — dvě piva! Jedno pi...

— Človče, neblbni a spočítej to dohromady!

— Já nemůžu. Vono by toho bylo moc a já tolik piv nesnesu.

Lucie.

molly:

dnes a zítra

skočit po hlavě do táboráku
zahořel plameny
vystřelit srdce gumou praku
vytlouci okna kameny
utíkat s kopců za přeludy
na stožár bílý prapor vbít
nacházet zlatonosné rudy
a život políbit
žádá si srdce mladých lidí
které se dává a nezávidí
ale:

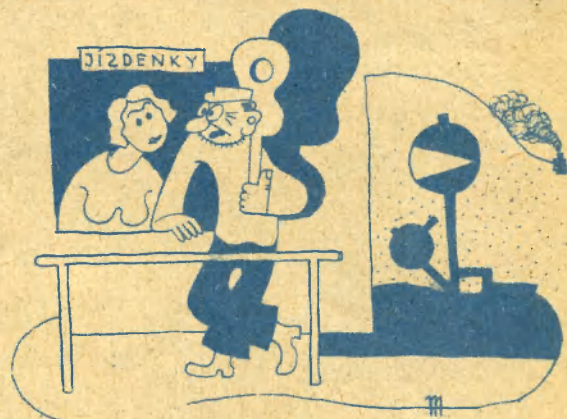
rudé květiny tuberkulosity
plaménky krve ve slině
předem prohrané šťastné losy
doly v prokleté krajině
polomy v hájích potop hrůzy
hroby nade sny nad všemi
úděly pronásledované luzy
ráj v nebi prý po bídě na zemi

Dostal vojin Houžvička vynadáno vod desátníka. Povídá Houžvička: „Mlčte, vy nejste ani žádný muž!“

„Co si to dovoluujete?“ řve naň desátník.

Houžvička: „Dyť přece, když důstojník velí stráží, vždy rozkazuje: Na stráž půjde deset mužů a jeden desátník.“

Albatros.

— Co si přejete?

— Ukažte mi, co všechno máte?